Se surm tulli temmale sure römo pärrast, et ta prauat jälle nähha sai.

Innimestel on kül teäda,
Et hunt ei wöi lambaks jäda,
Juhtub hunt kord waggaks ka,
Siis peab immeks pannema! —
Praua armo hole al
Kaswis hunt, kui lamba tal,
Maggas pehme padja peäl,
Süa, jua, anti seäl,
Ja mis ial silmist nähti,
Sedda temma römuks tehti!

Kahhekordne innimene.

Sottimaal sündis aastal 1690, kunninga Johannese selle IV. wallitsusse ajal, üks immelik innimesse laps, meeste rahwa suggust, kellel kaks jalgo ja reit, kui mu innimestel on, ollid; agga reietest sadik, üllespiddi, ollid temmal kaks kehha, kahhed käed ja kaks pead. Kunningas laskis tedda illusaste ülleskaswatada ja kolida. Keige ammetite seast, mis temmale näideti, öppis temma mängimehheks ammetid, keigest keige parreminne ja ka mitto keelt räkima. Nende kahhe peal ollid ka teisel ommad

ja teisel jälle ommad mötted ja nöud, mis läbbi nemmad saggedaste tüllis ollid ja wahhest jälle teine teise käest nöu küssisid ja nöu piddasid, kui kaks innimest.

Immelik olli se, et kui al otsas reide ehk jalgade jures neile üks wigga sündis, ehk witsa roog agga pudus, et üllewel otsas sedda mõlemad ühtlasse tundsid; juhtus agga, et üllewel otsas teisel üksi wigga olli, ei tunnud teine sest ühtegi. Söma polest olli teisel omma ja teisel omma isso ja tahtminne. Nenda olli luggu wimaks nende surmas ka. Kui teine neist jubba mönni pääw surnud olli, et jo haisema hakkas, siis kurtsus se teine aega möda ka ärra, kunni ärra surri. Sesinnane önneto loom sai 28 aastat wannaks.

Innimesse raskusest.

Üks kulus lodud asjade katsuja annab meile teäda, et temma Hollandimaal Amstertammi linnas ühte pissukest last näinud, kes omma paksuse pärrast mitte ei olle wöinud püsti seista. Temma kalus 500 naela. Immetada ei olla

Eesti-rahwa mÃƒÂ¶nnus Kalender 1869, lk. 30